

РЕШЕНИЕ

№ 1597

гр. София, 21.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-18, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елена Св. Шипковенска

при участието на секретаря Илияна Ив. Коцева
като разгледа докладваното от Елена Св. Шипковенска Търговско дело № 20231100900337 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по предявен от Прокуратурата на Република България, чрез Софийска градска прокуратура против „В.Е.С.П.“ ЕООД, ЕИК ***** иск с правно основание чл. 155, т. 3, вр. чл. 154, ал. 1, т. 5 ТЗ за прекратяване на ответното дружество.

В исковата молба се твърди, че управителят на ответното дружество С.П. И. е починал на 12.03.2020 г., поради което дружеството е без управител за период, по- дълъг от три месеца, след настъпилата смърт на управляващия и представляващ. Според приложена справка в Търговския регистър не са извършвани вписвания на нови обстоятелства и промени по отношение на управителното тяло на дружеството, като подобни вписвания не са осъществени и във връзка с настъпилата смърт на управителя на 12.03.2020 г. При това положение се сочи, че са налице предпоставките за прекратяване на търговското дружество по съдебен ред по иск на прокурора.

Ответникът, чрез назначения от съда особен представител адв. В. Б., е подал отговор на исковата молба, с който оспорва иска. Соци, че едноличния собственик на капитала е чуждестранно юридическо лице, а не починалия С. И.. Последният е вписан единствено като управител на дружеството. От представените справки от ТР е видно, че няма вписване на нов управител на

юридическото лице, като едноличният собственик на капитала е бездействал, не е предприел действия, както и воля за управление и представителство на регистрираното в РБ дружество, а и няма как да бъде потърсен. Следователно били налице чисто формално условията за прекратяване на дружеството, но това не било задължително. Това било така, тъй като едно прекратяване би усложнило търговския оборот, интересите на държавата с оглед публичните задължения на дружеството и ще доведе до повече разходи, без да се стигне до реални продажби от ликвидатора, назначен от Агенция по вписванията. По изложените съображения моли да бъде отхвърлена исковата претенция.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, по реда на чл. 235, ал. 2, вр. чл. 12 ГПК, приЕ. за установено следното от фактическа страна:

По делото е представено от ищеца и прието като доказателство уведомление на ТД на НАП София изх. № 11-00-176/03.02.2023 г. до Софийска градска прокуратура, видно от което се установява, че ответното дружество има неуредени публични задължения, установени с влязъл в сила ревизионен акт, начислени към 26.01.2023 г., както и че управителят на дружеството е починал, поради което се иска от Прокуратурата на РБ предприЕ.не на необходимите действия за прекратяване и заличаване на дружеството на основание чл. 155, т. 3 ТЗ.

При служебно извършената справка в Търговския регистър се установява, че ответното дружество „В.Е.С.П.“ ЕООД е учредено на 08.06.2010 г. с едноличен собственик на капитала В.Е.П.Л., дружество надлежно учредено и действащо по законите на Република Малта, Идентификация 48791. За периода от учредявянаето му дружеството има вписан за управител – С.П. И..

По делото е представена от ищеца и приета като доказателство справка от НБД „Население“, както и служебно изискано от съда удостоверение за наследници, изх. № 5963/14.05.2020 г. изд. от Столична община, от които се установява, че С.П. И. е починал на 12.03.2020 г. и е оставил за наследници по закон Е. С. И.-дъщеря и В. С. И. – син.

Останалите доказателства съдът намира за неотнoсими към предмета на спора.

При така приетата за установена фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Производството по делото е образувано по предявен иск с правно основание чл. 155, т. 3, вр. чл. 154, ал. 1, т. 5 ТЗ.

Съгласно чл. 155, т. 3 ТЗ по решение на окръжния съд по седалището на дружеството, последното може да бъде прекратено по иск на прокурора, когато в продължение на три месеца дружеството няма вписан управител.

С оглед защита на обществения интерес законодателят е предвидил изчерпателно случаите, при които прокурорът е легитимиран да предяви иск пред гражданския съд. В такива случаи искът се предявява от прокурора от името на държавата и засяга правната сфера на носителя на правото. Такъв е именно искът с правна квалификация чл. 155, т. 3 ТЗ за прекратяване на търговско дружество, когато в продължение на три месеца дружеството няма вписан управител. Към тази хипотеза следва да се отнесе и случаят, при който за управител на дружеството е вписано починало лице. Практическите последици при липса на вписан в търговския регистър управител или фигурирането в него на лице, което не съществува, са едни и същи – ЕООД няма органен представител. Следователно в процесния случай, макар формално да е налице вписване на управител в ТР, то смъртта на същия поставя началото на срока по [чл. 155, т. 3 ТЗ](#) и необходимостта в рамките на същия от страна на едноличния собственик на капитала да бъде определен и заявен за вписване нов управител. По делото няма данни и не са събрани доказателства В.Е.П.Л. – чуждестранно юридическо лице, в качеството му на единствен притежател на дружествените дялове в „В.Е.С.П.“ ЕООД да е предприел действия, водещи до този резултат. Напротив от извършените справки в ТР се установява, че и към настоящия момент дружеството съществува в правния мир без да има управител, който да осъществява оперативното му управление и да представлява дружеството в отношенията му с трети лица, доколкото последния вписан управител е С.П. И., който е починал през 2020 г. Установява се от събраните по делото доказателства, че след смъртта на С.П. И. на 12.03.2020 г., ответното дружество няма вписан управител в продължение на над три години, т.е. над изискуемия от закона период от повече от три месеца. Несъмнено е, че както към датата на депозиране на исковата молба – 16.02.2023 г., така и към момента на даване

ход на устните състезания пред настоящата инстанция – 12.12.2023 г., дружеството продължава да няма вписан управител, т. е. за период много над три месеца. Следователно са налице предпоставките на фактическия състав за прекратяване на дейността на ответното дружество по предявения от Прокуратурата иск с правно основание чл. 155, т. 3 ТЗ.

Причините, поради които дружеството е без управител /дали същото има волеобразуващ орган, който бездейства, или няма такъв/ са без значение за основанието на иска. Без правно значение също така се явяват събраните в настоящото производство писмени доказателства, отнасящи се до идентификацията на наследниците по закон на вписания за управител на ответника – С.П. И., както и до извършени от тях откази от наследство, сведения за което се съдържат в представената от наследниците молба на 11.10.2023 г. по делото. Това е така, тъй като посоченото лице няма качеството на съдружник в „В.Е.С.П.“ ЕООД, респ. не е бил титуляр на собственост върху дялове от неговия капитал, поради което неговите наследници изобщо не са легитимирани, дори и да имат желание, да продължат дейността на дружеството - „В.Е.С.П.“ ЕООД по смисъла на [чл. 157, ал. 1 ТЗ](#). Между управителя и ответното дружество е възникнало и съществувало мандатно правоотношение, въз основа на което С. И. е бил законен представител на дружеството. А с оглед строго личния характер на правоотношението, с настъпване на неговата смърт, същото е било прекратено.

Неоснователно се явява възражението на особения представител, че ликвидацията на дружеството ще усложни търговския оборот и ще засегне интересите на държавата с оглед наличие на публични задължения на дружеството. Възникване и съществуване на публични задължения, както и възможността на НАП да предприеме съответните действия във връзка с тяхното събиране, не препятства независимото и самостоятелно право на прокурора да предяви иск по чл. 155, т. 3 ТЗ за прекратяване на дружеството, което в продължение на 3 месеца няма вписан управител, нито може да се приеме като пречка за прекратяване на ответното дружество. Следва да се отбележи също, че съгласно разпоредбата на [чл. 274, ал. 1 ТЗ](#) когато дружеството е прекратено поради изтичане на срока или по решение на компетентните дружествени органи, те могат да решат да се продължи дейността му, ако не е започнало разпределение на имуществото. Тази

разпоредба се прилага и при прекратяване на дружество с ограничена отговорност по чл. 155, т. 3 ТЗ. Следователно с тази норма законодателят е установил един своеобразен механизъм и правна гаранция за едноличния собственик на „В.Е.С.П.“ ЕООД при негово желание и воля, търговското дружество да може да възстанови своята дейност, стига производството по ликвидация да не е стигнало до фазата, свързана с разпределение на имуществото.

По изложените съображения съдът намира, че предявеният конститутивен иск е основателен, поради което следва да бъде уважен.

С оглед изхода на спора, ответникът „В.Е.С.П.“ ЕООД следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Софийски градски съд разноси по делото в размер на 580,00 лева, от които 80,00 лв. – държавна такса съгласно чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК и 500,00 лв. – възнаграждение на особения представител на ответника по делото, съгласно определение №2061 от 15.06.2023 г., както и в случай на служебно издаване на изпълнителен лист държавна такса в размер на 5 лева съгласно чл. 11 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК.

Водим от горното Софийският градски съд

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА на основание чл. 155, т. 3, вр. чл. 154, ал. 1, т. 5 ТЗ „В.Е.С.П.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Триадица“, ж.к. *****.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК „В.Е.С.П.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Триадица“, ж.к. *****, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Софийски градски съд разноси по делото в размер на **580,00 лева** /петстотин и осемдесет лева/, от които 80,00 лв. – държавна такса и 500,00 лв. – възнаграждение на особения представител на ответника по делото, и в случай на служебно издаване на изпълнителен лист държавна такса в размер на **5 лева** /пет лева/.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд – София в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на решението, препис от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията – Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел за вписването му по партидата на дружеството и провеждане на процедура по ликвидация.

Съдия при Софийски градски съд: _____